

עיריית תל-אביב - יפו
פרוטוקול מס' 9 משיבת הנהלת העירייה

פרוטוקול מס' 9 משיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 21/03/2010

השתתפו:	מר רון חולדאי	ראש העירייה
וה"ה: א. זמיר	מ. טיומקין	ש. אגמי
א. סולר	נ. וולוך	י. דיין
		ד. להט

וה"ה:

מ. לייבה, א. בן-שושן, מ. גילצר, ע. סלמן, ע. אברהמי, ד. לוטן א. וינר, ז. גבאי, ד. נבון, א. כהן,
מ. בנימיני, ע. וינברג, א. רגב, ג. בן-חורין.

רשמה: ישראלה אגמון

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 2 -

על סדר היום:

1. חוק עזר לתל-אביב - יפו (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון) התש"ע-2010.

2. "אכפת- המחלקה לילדים וקידום נוער".

*****

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 3 -

25. חוק עזר לתל-אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון) התש"ע-2010

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלום לכולם.

אני רוצה לברך את מר ראובן לדיאנסקי להולדת בתו החדשה- שנולדה היום. תכניסו את זה לפרוטוקול ותגידו לו. יש לנו שני נושאים, שהראשון בהם – אני מקווה שהוא יהיה קצר- והוא חוק העזר לתל-אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו) תיקון, 2010. מר סלמן, תסביר לנו את הנושא.

עו"ד סלמן:

הרעיון פה הוא לבטל את אמצעי התשלום של כרטיס חנייה מנייר.

מר וולך:

ממתי?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה אומר שבמסגרת החוק הזה עיריית תל-אביב מבטלת את השימוש בכרטיס מנייר, ומשאירה אך ורק את הסלולאר והאיזי פארק, ונגמר העניין של הנייר. החסברים ניתנו פה בכתב, העובדה שמזייפים את זה, וכבר אין איפה להשיג את זה וכל הסיפורים שנלווים לכל הדבר הזה.

עו"ד סלמן:

כן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יש מישהו שמתנגד לזה?

מר טיומקין:

גם השימוש בזה כל כך ירד.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 4 -

מר וולך:

ממתי?

עו"ד סלמן:

זו גם מגמה בשלטון המקומי לגבי אמצעי החנייה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שאל היושב לימיני- ממתי?

גב' וינר:

משנת 2011.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

משנת 2011, כלומר אנו נותנים התראה היום לעוד 9 חודשים?

עו"ד סלמן:

נכון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למה כל כך הרבה זמן לחכות? למה לא ראש השנה?

גב' וינר:

לוקח לפחות 1/2 שנה להעביר את זה במשרדי הממשלה, עד הפרסום ברשומות, דבר שיקח בערך את פרק הזמן הזה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

או. קיי. קיבלת תשובה?

אישרנו?

קריאה:

כן.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 5 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אם זה היה תלוי בי זה היה ממחר.

החלטה: חוק עזר לתל-אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון) התש"ע-2010 – מאושר.

26. "אכפת- המחלקה לילדים וקידום נוער":

מר רון חולדאי – ראש העירייה:

יש לנו נושא נוסף שעומד כאן על הפרק וקוראים לו "אכפת". זיוה ושולה נמצאות כאן, שולה וזיוה- "אכפת- המחלקה לילדים וקידום נוער". אני מבין שזה היה בעקבות נושא שהעלתה שולה בישיבת המועצה? מה היה.

גב' אגמי:

נכון.

מאחר שמדובר במחלקה שכולנו מכירים, מחלקה ייחודית שנותנת מענה לנוער ולילדים בסיכון שנושרים מבתי ספר, זו מסגרת שביקשתי מזיוה להציג את המצגת ולהציג גם סרט קצר, ונעשה את זה ממש בקצרה, ואחר כך אני אתייחס.

גב' זיוה גבאי:

אנו נתחיל בסרט שאני כבר מתנצלת שהוא בן 8 דקות, אין לי דרך לקצר אותו בשלב זה. מאחר שרובכם ראיתם אותו.

ה ק ר נ ת ס ר ט

גב' זיוה גבאי:

(הצגת הדברים מלווה בשקפים)

אני אנסה מאוד מאוד לקצר.

בכל מקרה, כפי שהבנתם, אנחנו חלק ממערכת החינוך, למרות שבהרבה מאוד מובנים אנו נותנים שרותי רווחה.

אנו עובדים עם ילדים מגיל 5 עד גיל 18, ואנו מאמינים שאפשר לצמצם באופן מאוד ניכר את כמות הילדים שנמצאת בעיר הזאת, שהם בסיכון, לא בגלל שאנו יכולים לשנות את מצבם של

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 6 -

הילדים, אלא בגלל שאנו יכולים לשנות את התפיסה שלהם ואת ההתמודדות שלהם עם מה שקורה אתם, אנו מאוד מאוד מאמינים בזה.

מאחר שאנחנו חלק ממערכת החינוך, ברור שחלק גדול ממה שאנו שואפים לעשות זה להשאיר את הילדים ככל שאפשר בתוך מערכת החינוך, כאשר אנחנו משקיעים השקעות מאוד גדולות בעצם בכל ההיבט הטיפולי של ילדים בנוער שהם בסיכון, בגילאי 5 עד גיל 18.

לצורך העניין אנו מפעילים מערכת מאוד מאוד גדולה של מסגרות בעיר הזאת, בערך כ- 40 מסגרות, שאני חושבת שראיתם אותן בסרט, שפרוסות רובן ככולן בדרום העיר, למעט שכונת נווה שרת- שאני קוראת לה- השכונה הדרומית של צפון תל-אביב, והפנימיות-שכאסטרטגיה מקומן נקבע בצפון העיר, אבל השרות שהן נותנות הוא לרוב לאוכלוסיה שהיא בדרום.

אני לא אתחיל להכניס אתכם לנבכי ההגדרות של מה זה נוער בסיכון או ילדים בסיכון, אבל מה שחשוב לי להגיד- שלא תמיד מדובר בבני נוער שהם עבריינים, שהם בכלא, שהם כבר באיזשהו קשר עם חסות הנוער וכיו"ב, כי לדעתי עושים עוול לנושא והרבה פעמים תופסים את הנושא של נוער וילדים בסיכון כילדים שכבר נמצאים בקצה, בקצה הרצף במובן הזה שהם כבר לפחות עברו כמה עבירות או ישבו באיזה מוסד של חסות הנוער, וזה לא המצב. אני חושבת שמספיק לראות את הסיפור האחרון שהתפרסם בעיר תל-אביב על הנערה שעברה את החוויה שהיא עברה, זה נערה שהיא לחלוטין נערה בסיכון, זה ברור על פי ההגדרה, והיא נערה שכמעט אף אחד לא הצליח לראות את המקום שבו היא היתה. כך שלא תמיד הנושא של ילדים ונוער בסיכון זה משהו שהוא מאוד בולט לעין, ויש פה עבודה מקצועית של לנסות להבין כל ילד, את כמות גורמי הסיכון שיש אצלו ובתיפקוד המשפחתי שלו אל מול גורמי ההגנה. ותמיד אני אומרת- שלא כל ילד שעוזב בית ספר הוא ילד בסיכון. יש ילד שעוזב בית ספר ולומד אצל רועי קריב ב-50,000 שח' לשנה, או ילד שעוזב בית ספר ואיך שהוא זה ברור לכולם שבבוא העת הוא ישלים את לימודיו כי יש לו את הכוחות ויש לו את היכולות. הנושא של הגדרה של מה זה סיכון- היא הגדרה מקצועית מאוד מורכבת. ומה שחשוב בעיני בעיקר- כשמדברים על נוער ונוער בסיכון- זה להבין, ובעיני זה הדבר המשמעותי ביותר, מעבר למשפחה- שזה כמובן הכי טריביאלי להגיד, זה הנושא של- אם יש לילד הזה מסגרת משמעותית. אם יש לילד או לנער מסגרת משמעותית, אני חושבת שזה סוג של גורם הגנה שהוא מאוד חשוב, ואנחנו במחלקה מאוד מאמינים בזה.

כאן על גבי השקף אתם רואים את מבנה המחלקה שלנו. כפי שראיתם אנו בעקרון משלבים. יש לנו את הפנימיות, יש לנו את תכניות המניעה- שזה כולל את הביקור הסדיר, את היחידה הטיפולית לנוער, יושבת כאן אירית רגב - שהיא מנהלת את היחידה הזאת והיא גם ממלאה את מקומי בהעדרי, ומאחר שזה יהיה מאוד רלבנטי אחרי פסח- אז זה היא. ויחידת מטח- יושב לידי דוד.

את המסגרות שאנו מפעילים ראיתם בסרט, אני לא אכנס לזה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 7 -

מר להט:

למי אתם שייכים?

גב' זיוה גבאי:

אנחנו שייכים למינהל החינוך.

מר להט:

הילדה שבסיפור טופלה על ידכם?

גב' זיוה גבאי:

לא. היא טופלה על ידי הרווחה.

גב' אגמי:

אם היא היתה במסגרת הזאת, יכול להיות שהדברים היו נראים אחרת.

גב' זיוה גבאי:

אני לא יודעת, זה מקרה מאוד,

גב' דיין:

זו היפותזה.

גב' זיוה גבאי:

היא היתה קודם בלידי דיויס ואחר כך בנעמ"ת צפון.

מר ליבה - מנכ"ל העירייה:

שלנו?

גב' זיוה גבאי:

נעמ"ת זה לא שלנו, נעמ"ת זה רשת.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 8 -

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

נעמ"ת בתל-אביב?

גב' זיוה גבאי:

כן.

מר להט:

אין שילוב בין שתי המערכות האלה?

גב' זיוה גבאי:

יש שילוב. יש הרבה מאוד שיתופי פעולה בינינו לבין הרווחה, ויש הרבה מאוד נסיון לעשות תאומי טיפול. במצב שיש מצב של נערה שמטופלת על ידי הרווחה אנחנו לא נכנס גם לטיפול. זה בדרך כלל. ברמת השטח, בין מנהלת הלשכה או ראשי הצוותים של ילד ונוער לבין ראש הצוות שלנו- יש כל הזמן תאומים- מי מטפל במי.

מר וולוד:

יש להם את הכלים המקצועיים כמו לכם?

גב' זיוה גבאי:

יש להם כלים מקצועיים טובים משלהם, כן. אני חושבת שמה שיש אצלנו, שזה ההבדל אולי והדבר המשמעותי יותר מהכל- זה שאנחנו מפעילים מסגרות, ויש לנו הרבה מאוד מה להציע לילדים ונוער בסיכון. וכשיש מדריך ויש לו מועדון נוער שהוא יכול להביא את הילד אל המועדון, ויש לו מסגרת להשלמת השכלה או מסגרת - אכפת עסקים, והוא יכול לשלב ילד בקוקיות, יש לפניו את כל האופציות ואת כל האלטרנטיבות להביא ילד למקום שבו הוא יכול לתפקד הרבה יותר טוב. ולדעתי זה הדבר המאוד משמעותי- הפריסה הרחבה בעיר והיכולת להציע הרבה מאוד אלטרנטיבות, כי למחלקה שלנו יש הרבה מאוד אלטרנטיבות. אני ברשותכם אדלג על המחלקה, כי סה"כ ראיתם אותה בסרט. קצת על מספרים. הנתונים הם נכונים לשנת תשס"ח. אנו כל שנה מפיקים שנתון סטטיסטי ואנחנו שולחים לכם אותו, אני רוצה לקוות שכולכם לוקחים אותו הביתה ומעיינים בו, אבל זה השנתון שאנחנו שולחים לכם כל שנה. אני מניחה שבחודש הקרוב תקבלו את השנתון החדש. בגדול, בשנת תשס"ח - 3,161 ילדים ובני נוער טופלו על ידי המחלקה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 9 -

מר להט:

בשנת 2008.

גב' זיוה גבאי:

אנחנו עכשיו בתש"ע, עכשיו אנחנו ממש מוציאים את השנתון החדש של תשס"ט, זה כבר בבית הדפוס וזה יגיע אליכם ממש בחודש הקרוב. בגדול אפשר לראות את המספרים.

מר להט:

איך המספרים בשנת 2009?

גב' זיוה גבאי:

אנו מדברים בשנה לימודית.

המספרים לא מאוד משתנים, כי בסופו של דבר השרות שאנחנו יכולים לתת זה הקיבולת שלנו, זה כמות כח האדם שלנו והמסגרות שלנו- שיכולות לקלוט כמות מסוימת. אנחנו לא סופרים פה את המועדונים, צריך להוסיף על זה עוד כ- 400 בני נוער שבאים למועדונים שלנו. אנחנו לא סופרים כי במועדונים אנחנו לא רושמים. עצם התפיסה של המועדון היא של מקום פתוח וכל נער יכול להגיע בכל שעה שהוא רוצה, ולא רושמים אותו- לא עם תעודת זהות ולא בודקים שום דבר לגביו, אז אנחנו לא מבצעים בעצם תיעוד של המועדונים. אז כל המספרים שלנו הם בעצם בלי מועדוני הנוער שלנו, יש לנו עוד 12 מועדונים שאליהם באים בני נוער.

מה שכן חשוב להבין באוכלוסיה שלנו, אנחנו כמובן עובדים על כל רצף הגילאים, כאשר כמובן רוב השרותים שלנו ואוכלוסית הליבה שלנו היא מגיל 12 ומעלה, כאשר בעצם נושא הביקור הסדיר והפנימיות מקיף את כל הגילאים, ביקור סדיר מגיל 5, פנימיות מגיל 6 עד גיל 18. אבל אפשר להבין שאוכלוסית הליבה שלנו זה כמובן בני נוער.

מה שחשוב לי שכן תדעו, שיש סיכון ויש מצבי מצוקה גם בצפון תל-אביב. ואני לא אומרת את זה- לא בצנינות, כי מישהו פעם האשים אותי שאמרת את זה בצנינות. זה לא בצנינות, אני אומרת את זה ברצינות גמורה. יש הרבה ילדים, 524 ילדים זה מספר לא מבוטל של ילדים ובני נוער שאנחנו כמחלקה מכירים אותם ונותנים להם שרותים, אני חושבת שזה מספר שמדבר בעד עצמו. כמובן שאפשר לראות את הבעיה הגדולה בדרום מזרח תל-אביב- שזה האזור של שכונת התקווה וכפר שלם רבתי. יפו- שהליבה של הבעיה היא, מן הסתם, אזור עגימי ונוער ערבי, והאזור של דרום תל-אביב- שהוא האזור של שכונת שפירא, קרית שלום, אני קוראת לזה- האזור הבוכרי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך 9 ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 10 -

מר סולר:

מה לגבי לב תל-אביב?

גב' זיוה גבאי:

אצלנו, פשוט מבחינה ארגונית, זה אזור שבסופו של דבר זה פחות אוכלוסיה מבחינתנו. זה אזור הרבה יותר גדול מבחינת היקף אוכלוסיה.

מר סולר:

אני שואל מבחינת הילדים עצמם, האם יש לכם נקודות ספציפיות?

גב' זיוה גבאי:

יש לנו בנווה שרת, שכפי שאמרת- אני קוראת לה השכונה הדרומית של צפון תל-אביב. בנווה שרת יש לנו גם מועדון, גם מועדונית, אבל יש הרבה מאוד ילדים שמגיעים מאזור הצפון, כולל מצהלה, משיכון דן, מהאזורים האלה- ללמוד בעירוני אקסטרני שזה תכנית השלמת השכלה שלנו. אני אומרת שזה רועי קריב בלי כסף. מי שגר בצפון יודע שהיום הביקוש לילדים זה לבית הספר הזה, והורים משלמים 50,000 שח' בשנה, ובעצם ברח' מאז"ה אנו נותנים את אותו שרות לאוכלוסיה שהיא בסיכון, לא כל אחד יכול לבוא וללמוד, זה אוכלוסיה שהיא בסיכון, ואנו נותנים למידה אקסטרניית עד לבגרות מלאה ללא תשלום.

מר להט:

זה ברח' מאז"ה?

גב' זיוה גבאי:

ברח' מאז"ה 34.

מר להט:

זה פרוייקט היל"ה?

גב' זיוה גבאי:

כן. היל"ה אצלנו זה זה. באותו מבנה- בבוקר פועלת מסגרת של הכשרה מקצועית שנקראת עירוני קריירה, גם לנושרים, זו מסגרת שהיא כולה לנושרים. אחר הצהריים פועלת תכנית היל"ה-

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 11 -

שאנחנו קוראים לה עירוני אקסטרני, ויש גם את אכפת-עסקים, שזה שני המיזמים העיסוקיים שראיתם בסרט.

מר להט:

ילד – על מנת ללמוד בפרוייקט היל"ה?

גב' זיוה גבאי:

חייב להיות נושר, וחייב להיות מחוץ למערכת באופן פורמלי.

מר וולוד:

יש נוער בוכרי בסיכון במספרים משמעותיים?

גב' זיוה גבאי:

ברור. בטח. בכלל, כל העלייה.

מר וולוד:

כי הם מאוד שבטיים.

גב' זיוה גבאי:

הם מאוד שבטיים אבל הם אוכלוסיה עם הרבה מאוד קשיים. מאוד.

מר להט:

מי שלומד בהיל"ה נושר, וזה יכול להיות מסיבות לגיטימיות? אני מנסה להבין את הגדרת הסיכון.

גב' זיוה גבאי:

ההגדרה של סיכון היא לא רק הנשירה, זה מה שאמרתי קודם. לא באופן אוטומטי נער נושר- מבחינתנו נתפס כנער בסיכון, למרות שלכל נער נושר אנו נציע את האלטרנטיבה- לפחות של היל"ה או של עירוני-קריירה, כדי שתהיה לו איזושהי המשכיות לימודית, וזה כמובן תלוי ביכולות שלו. אני מדברת כמובן רק על מצב שהוא נושר מוחלט, ובאמת כל המערכות – הוא כבר לא מעוניין ללמוד בהן. אבל בדרך כלל הנשירה מעידה על עוד משהו, בהרבה מאוד מקרים. וכאשר הראתי לכם קודם את השקף שמדבר על גורמי סיכון, הרבה פעמים נשירה מעידה על בעיות

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 12 -

נוספות, ויש לנו הרבה ילדים שמגיעים מהצפון שהם נושרים, ויש להם בעיות של סמים, ויש להם בעיות של חוסר הסתגלות קשה למערכות, של הרבה מאוד בעיות שמצריכות התערבות שהיא מעבר ללמידה.
קיבלת תשובה?

מר להט:

כן.

גב' זיוה גבאי:

חשוב לי להגיד, למרות שמנסים להתייחס לכל המטופלים שלנו כאילו שהם איזה שוליים, בסופו של דבר 85% מהם בשנת תשס"ח סיימו את השנה כשהם בתוך מסגרות חינוכיות, וזה מבחינת השג מאוד גדול של המחלקה. מתוך מטופלי הקב"סים - 84% סיימו את השנה כשהם לומדים בתוך מסגרת, ואני חושבת שגם זה השג מרשים מאוד. כשמדובר על מדריכי נוער זה כבר 73%, כי בכל זאת מדריכי נוער מטופלים כבר מגילאים יותר מאוחרים ועובדים עם אוכלוסייה שהיא מה שנקרא, בעיקר הנושרים המוחלטים, אבל אני חושבת שגם ההשג הזה הוא השג מאוד מאוד מרשים.

חשוב לי שתבינו שאם בשנה יש סדר גודל של 647 נושרים שעזבו את מערכות החינוך, 64% מהם בשנת תשס"ח - נכון לסוף שנה, מבחינתנו היו בתוך מסגרת, שזה או מסגרת לימודית או עבודה. מבחינתנו נער שמתמיד במסגרת זה סוג של השתלבות, גם אם הוא עובד. אם בסופו של דבר הוא לא מוכן בשום אופן ללמוד בשום מסגרת, לא בהיל"ה ולא בשום דבר אחר, אבל הצלחנו לשלב אותו במקום עבודה והוא מתמיד, מבחינתנו זה סוג של השג - שאנו רוצים לקוות שההתמדה הזאת והלמידה שלו את שוק העבודה וההשתלבות שלו בשוק העבודה - מביא אותו למקום טוב יותר ממה שהוא היה קודם. אז אם אני יכולה לדבר על 64% זה השג מכובד. אם כי אני תמיד מצביעה על הנתון הזה - שבסוף שנת תשס"ח 172 בני נוער היו ללא מסגרת, שזה בהחלט נתון מצער.

משפט חשוב אחד על המסגרות שלנו: המסגרות שלנו בחלק גדול הן מסגרות מאוד ביתיות. יש לנו את הפנימיות, יש לנו את "מאמץ" - שזה תכנית חדשה שפתחנו לפני מספר שנים בעזרת העירייה והביטוח הלאומי - שזה מועדוניות למתבגרים, ויש לנו מועדוניות לילדים. המסגרות האלה עובדות עד 19.00 בערב, וזה שונה מכל המסגרות האחרות שפועלות בעיר. המסגרות האלה בעצם נותנות לילדים את כל מה שהם צריכים עד השעה 19.00 בערב. ילדים עוברים אצלנו טיפולי כינים, אנחנו רוחצים אותם בערב, הם הולכים הביתה עם הסנדביץ' למחר בבוקר לבית הספר, וכל זה

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 13 -

כדי לעשות את הכל ולהשאיר אותם בבית, כדי לא להוציא אותם לפנימייה. כדי להצליח להשאיר אותם בבית, ואז כשהם מגיעים הביתה בשעה 19.00-19.30 בערב, איך אמרה המדריכה? מה שנשאר זה פיפי ולישון. המסגרות האלה הן מאוד מאוד חשובות. אני חושבת שהעירייה הזאת נותנת פריסה מאוד משמעותית לילדים האלה והמסגרות האלה הן מאוד מאוד משמעותיות, כי הן לא מסגרות חפיפניקיות. אלה מסגרות שיש בהם אנשי מקצוע ומסגרות שנותנות את כל מה שבית נותן לילדים-בין אם זה פנימייה שזה 24 שעות, ובין אם זה מועדוניות מתבגרים או ילדים, שזה עד שעות הערב.

אני דווקא רוצה לפרגן לעיריית תל-אביב ברשותכם. אני הבאתי את השקף הזה לא כדי שיקצצו לנו בשנה הבאה, אלא כדי להגיד שאני חושבת שעיריית תל-אביב משקיעה בילדים ונוער בסיכון. אני חושבת שאי אפשר היה להפעיל את המסגרות שאנחנו מפעילים מבלי שעיריית תל-אביב תרצה ושיהיה אכפת לה, ולכן אנו גם נקראים אכפת, כי אני חושבת שיש פה עירייה שאכפת לה מהילדים האלה והיא משקיעה בהם משאבים מאוד מאוד גדולים. אני חושבת שאנו קוצרים בסופו של דבר את הפירות והילדים האלה מרוויחים רווח גדול מאוד, אבל גם העיר מרוויחה בסופו של דבר, כי באמת העיר הזאת מגדלת דורות של ילדים- שאולי גורלם היה יכול להיות אחר לגמרי בלי שהיו להם המסגרות האלה.

מר להט:

מה זה הכנסות?

גב' זיוה גבאי:

אנחנו מקבלים הכנסות ממשרדי ממשלה. אנחנו מחלקה מאוד מורכבת ואנו עובדים מול מספר משרדי ממשלה, גם מול הרווחה.

מר להט:

זה 75%?

גב' זיוה גבאי:

יש מסגרות שזה 25%-75%,

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

חלק זה מטשינג, חלק זה לפי כללים אחרים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 14 -

מר להט:

התקציב כולל את ה-13?

גב' זיוה גבאי:

זה כולל. ה-36 זה כולל. בתוך זה.

מר סולר:

מה זה ה-1.517 מליון?

גב' זיוה גבאי:

זה תקציב היל"ה שהוא לא עובר דרכנו. המורים מועסקים באמצעות החברה למתנ"סים, אנחנו מפעילים אותם אבל ההעסקה שלהם היא באמצעות החברה למתנ"סים. זה מכרז שמשרד החינוך עשה עם החברה למתנ"סים.

מר סולר:

התקצוב הוא גם שלנו?

גב' זיוה גבאי:

התקצוב שלנו הוא רק רכזת והמבנה, כל התקציב הזה הוא תקציב שבכלל לא נכנס אלינו- למערך התקצוב שלנו, כי הוא מתנהל בחברה למתנ"סים. אבל היה לי חשוב להראות את זה, כי זה גם שרות שאנחנו נותנים.

מר סולר:

מי מתקצב אותו?

גב' זיוה גבאי:

משרד החינוך.
תכנית היל"ה- משרד החינוך מתקצב את כל שכר המורים.

מר להט:

מהם ראשי התיבות של היל"ה?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 15 -

קריאה:

השלמת השכלת יסוד.

גב' זיוה גבאי:

אנו פשוט לא כל כך משתמשים בשם הזה, הילדים שלנו בחרו שמות אחרים והם ביקשו לקרוא לעצמם עירוני אקסטרני. הילדים שלנו, גם בעירוני קריירה וגם בעירוני אקסטרני- ביקשו להיות חלק מהמערכת העירונית, ולכן- בתהליך המיתוג שעשינו- שהיה בהתנדבות על-ידי חברת יהושע היו לנו קבוצות מיקוד עם הילדים, והילדים נורא נורא ביקשו להיקרא עירוני. קודם קראו להם מע"ן, וקבוצה שלנו- של עירוני קריירה חזרה מפולין, וכששאלו אותם שם באיזה בית ספר אתם- הם אמרו- עירוני מ'. הם נורא התביישו שהם היו בית הספר היחיד שלא נקרא עירוני משהו. ואז הם חזרו עם זה והתחילו להגיד לנו: מה זה מע"ן? מה אנחנו? מרכז עבריינים לנוער? אנחנו רוצים להיות כמו כל הילדים בעיר הזאת ושיקראו לנו גם כן עירוני. ואז באתי עם המסר הזה לחברת הפרסום יהושע והם הציעו – עירוני קריירה ועירוני אקסטרני. וחזרנו עם זה לילדים, והם כל כך התלהבו מזה שהם ביקשו שעוד באותה שנה בתעודות יהיה כתוב להם עירוני קריירה ועירוני אקסטרני. זה היה חלק מתהליך המיתוג. לכן אנו לא אומרים היל"ה ואנו אומרים עירוני אקסטרני, אבל זה אותו דבר.

המחלקה שלנו היא מאוד גדולה. עובדים בשרותנו 350 עובדים. אתם יכולים לראות פה פחות או יותר את החלוקה.

אם יש לכם שאלות.

גב' אגמלי:

כיוון שמדובר באמת במחלקה מיוחדת, ייחודית, שנותנת מענה לבני נוער- נערים ונערות שנמצאים גם בסיכון וגם שנושרים ממערכת החינוך, אני חושבת שיש לזה חשיבות רבה מאוד שהעירייה מטפלת בדבר כזה- ייחודי. ברור לכולנו הרי שאותם בני נוער לא יכולים להשתלב במקומות אחרים, והיו שמועות שמנסים לשלב אותם בכל מיני מסגרות וגם לצמצם את המחלקה. אני חושבת שיש פה משהו שבאמת, כל ילד שאנו מצליחים להציל- זו הצלחה שלנו כרשות, וצריך לשים פה דגש מאוד מאוד חזק במחלקה הזאת- כי היא מחלקה באמת מיוחדת שנותנת לנו מענה. והיום, לאור מה שקורה עם נושא הסמים, האלכוהול, האלימות, זה נוער שאם לא היה במסגרת הזאת – סביר להניח שהוא לא היה בשום מסגרת אחרת. זו מסגרת שנותנת מענה, לדעתי, לתת להם הזדמנות לחזור למסלול החברה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 16 -

אני בטוחה שלראש-העיר, שגם לראש העירייה שלנו וגם למנכ"ל יש חשיבות רבה בהפעלת המסגרת הזאת בעיר, ושהם לא יתנו יד למחשבה הזאת, כי אני שומעת את השמועות האלה לא פעם ולא פעמיים. אני בטוחה שזה רק על תקן של שמועות ולא אמיתי, כי קשה לי להאמין שמישהו יתן יד לזה. אני מאמינה שאף אחד לא יתן יד לדבר הזה, לצמצום דבר כזה ייחודי בתוך העיר שלנו, לאחר שבשום מסגרת אני לא רואה את הילדים האלה משתלבים. אני רואה שההשקעה שלנו באותם נערים ונערות- שלא נשקיע בהם במסגרת הזאת, נשקיע בהם הרבה יותר במסגרות אחרות, אז כדאי באמת לקחת את זה כמחשבה. תושבי קרית שלום לאחרונה פנו אלינו בבקשה להקים מועדון בתוך קרית שלום, לאור המצוקה הקיימת בבני נוער באזור. יש שם המון המון בעיות- בשכונת שפירא, קרית שלום. עיריית תל-אביב נתנה מבנה לטובת העניין, ואין תקציב להפעלה. אז אני באמת מבקשת גם לשים דגש- איך להפעיל את המקום. זה לא מספיק לקבל מבנה בלי תקציב הפעלה. זה כמו לתת לך משהו ולהגיד לך- קח בלי הפעלה. אני חושבת שיש מקום פה לשבת ולחשוב איך נותנים תקציב להפעלה הזאת. את המבנה הזה קיבלנו וקיבלנו אפילו את הציוד והכל.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה מופיע בתכנית העבודה לשנת 2010?

גב' זיוה גבאי:

אנחנו ביקשנו.

גב' אגמי:

ביקשנו.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה אושר? בקשה זה לא תכנית.

לא אמרתי מה יהיה, אמרתי מה המצב העובדתי לרגע זה.

גב' אגמי:

יש תופעה כזאת שלפעמים אני יושבת וחושבת עם עצמי- שנותנים לנו את המקום ואת הכל ואומרים לך- עכשיו תתמודד. המבנה קיים, את המבנה קיבלנו לטובת העניין אחרי כל הבקשות של התושבים שפנו, והוחלט בעירייה כן לתת מבנה וכן לתפעל. המבנה קיים, עכשיו- את התפעול

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 17 -

אנחנו פשוט עצורים מזה ולא נותנים מענה באזור הזה. אני חושבת שצריך לשים דגש, גם בדברים שנותנים ומחליטים לתת באזור מסוים,

מר וולוך:

זה מסוג הדברים לפגישת עבודה.

גב' אגמי:

בסדר. אני מעלה את זה בהנהלה- קודם כל שתצא הנחיה לטובת העניין, ואחר כך עושים את הפגישה.

אני רוצה להעלות עוד דבר: בתוקף תפקידי כממונה על "אכפת", אני חושבת שיש חשיבות רבה למעורבות שלי- להיות שותפה בכל הדיונים בנושא של "אכפת". אני לא מרגישה כל כך, בנושאים שיש דיונים בנושאים כאלה ואחרים- נורא חשוב לי להיות כדי באמת לפעול ביחד לקידום המטרות, הילדים והנוער ולהציל את אותם נערים ונערות שלא נמצאים במסגרת ולחשוב ביחד איך ניתן באמת לשמר את המסגרת החשובה הזאת. ולא לפגוע בקיים. פה אני ממש פונה לראש העירייה. זה דבר שאני אומרת לך- עד שלא הסתובבתי בלילות ובימים, עד שלא הסתובבתי חשבתני אחרת, ואני אומרת את זה בכנות. כשהסתובבתי במועדונים וראיתי בעצם מה קורה וכמה ילדים ניצלים במערכת הזאת, פשוט זה חימם לי את הלב. בהתחלה אמרתי- מה נתנו לי? מה זה להיות ממונה על "אכפת"? לא הבנתי את המשמעות של זה. אני חייבת לומר שחזרתי הביתה- בהתרגשות מדהימה, ואני מצדיעה לעיריית תל-אביב, פשוט מצדיעה לרשות על הקמת המחלקה המיוחדת הזאת והמענה שנותנים לבני נוער שבאמת זקוקים לזה.

אני פה שני דברים רוצה:

1. להיות שותפה לדיונים בנושא בתוך המסגרת כאן.

2. לתת תקצוב להפעלה ולא לצמצם.

ואסף, מאחר שאתה רגיש בדברים האלה- אני לוקחת כשותף שלי לחשוב ביחד איך להילחם שהמסגרת הזאת תמשיך לפעול כמו שהיתה, ונהפוך הוא- לפתח אותה יותר.

גב' דיין:

2 דברים:

כמובן, כל התודות לזיוה ולשולה, ואני מכירה את הנושא הזה, ואני מכירה אותו מצד הרווחה. ואני רוצה לומר, הסירו דאגה מעליכם, זה לא אפס תקלות בתאומים, אלא יש דברים שמגיעים

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 18 -

אליהם מהרווחה, ומצד החינוך יש חסימה שהיא טיפולית. כלומר מטפלים, ולכן אנחנו פוטרם את עצמנו. זה לא שנשארים ילדים בין הכסאות אלא כך או אחרת יש תאום כל הזמן. התאום שלנו הוא פחות אינדיבידואלי, כמעט כל המשפחות הן בטיפול של לשכות הרווחה, האינדיבידואלים, הילדים עצמם מגיל שהם במסגרת חינוך- נוסף לזה האלמנט של מינהל החינוך, מגיל לידה עד 6 זה עדיין בתחום הרווחה. ויש שילוב, יש לנו שולחנות משותפים ויש תאומים. אחד השולחנות המשותפים זה הוועדה לקידום מעמד הילד, שעוסקת מלידה עד 18. ואני רוצה להדגיש שאחד השולחנות המשותפים החשובים והמתוקצבים היטב, וצריך לשמוח על זה, זה התכנית הלאומית לילדים בסיכון, שזו תכנית שתל-אביב, גם כפר שלם וגם עימי נכנסו לתוכה. זה עולה לממשלה כ-3 מליון שח' לשנה, אנחנו מקבלים את זה ישירות לתכנית "אכפת" שותפה להן, והרווחה והחינוך, ויש בהן מענה לחלק גדול מהדברים ולחלק גדול מבני הנוער שבסיכון. הוסף לזה את על"ם וגופים אחרים, כלומר, אנחנו מוכרחים לראות כאן את כל התמונה עם כל השותפויות, ולכן לא להקטין אלא באמת להרחיב ולסמוך על שיתוף הפעולה ועל השולחן המשותף שהוא קיים, דרך אגב בהמון נושאים. יש בעיה – מה לרווחה ומה לחינוך, כי החינוך-אנחנו רואים את הילדים שחלקם המסוים הוא משכונות מסוימות והם ילדי רווחה- מה שאנחנו קוראים, ילדים שהמשפחות נזקקות. אז בזה צריך כל הזמן לדאוג לשיתוף הפעולה. אני העליתי נושא אחד שחסר לי כאן, והוא תקוע קצת ואולי לשנה הבאה נוכל להסתייע, וזה הנושא בתוך המניעה- שיש תקציב גדול מאוד למניעה, מצוין כאן בשקף שהמניעה היא לנושא סמים, נושא אלכוהול ונושאים של התנהגות מינית. בתקצוב המפורט נכללים הסמים והאלכוהול, וההתנהגות המינית היא במינימום. יש עלייה במספר הצעירים, אני לא מדברת על הומו-סקסואליים, אני מדברת על צעירים בכלל, יש עלייה במספר נשאי וחולי האיידס בקרב צעירים. המסגרות הפורמליות, כלומר בתי הספר בתיכונים מקבלים הדרכה בזה והדרכה מניעתית, מדובר כאן על מין בטוח וכל המשתמע. דרך אגב, יש גם עלייה במספר הבנות שהן נשאות, ואני מבקשת להחזיר ולכלול בתחום של "אכפת", אלה בדיוק בני הנוער שאנחנו לא מגיעים אליהם דרך בתי הספר, הדרכה מינית. יש תכנית מאוד מפורטת ש"אכפת" הגישה, סדנאות מקצועיות. מספיק סבב אחד בשנה כדי שכל נער ידע מה הבעיה שם ויקבל את הציוד ואת ההדרכה. זה כן נושא שנופל בין הכסאות, אני דיברתי על זה ואני מקווה שאפשר יהיה למצוא את התקציב הפצפון שיתן לזה מענה.

מר וולך:

אין כפילות בין מה שעושה הרווחה ובין מה שהם עושים?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 19 -

גב' דיין:

לא. אנחנו עוסקים בילדים בסיכון עד גיל 6, ואחר כך אנחנו עוסקים במשפחות שהן מקור הסיכון.

מר וולך:

בערים אחרות יש מחלקה כזאת:

גב' זיוה גבאי:

יש נסיון להעתיק את החיבור שבין ביקור סדיר לקידום נוער- שזה משהו ייחודי שעיריית תל-אביב היתה הראשונה שעשתה.

מר וולך:

יש בערים אחרות?

גב' זיוה גבאי:

זה כן.

מר וולך:

איך מתמודדים בערים אחרות עם השאלות האלה?

גב' זיוה גבאי:

קודם כל אין פנימיות בערים אחרות, אין אף עירייה שמפעילה פנימיות, כך שהחיבור פה הוא מאוד ייחודי לעיר תל-אביב. הנושא של הביקור הסדיר וקידום נוער- הוא קורה גם בערים אחרות שלמדו את המודל הזה וראו את היתרון של הרצף שבין מניעה וטיפול. כל העקרון של לחבר בין הביקור הסדיר לקידום נוער היה שבעצם אתה יכול לראות ילדים שמתחילים עם בעיות ביקור סדיר כבר בגיל 6 ו-5, זה לא קורה לבד. ילד מתחיל עם בעיות של ביקור סדיר בגיל מאוד קטן, ההורים לא שולחים אותו בזמן לבית ספר, ובדרך כלל זה ממשיך איזהשהו רצף של בעיות, הילד מגיע בלי סנדוויץ', יש לנו ילדה שמגיעה באופן סדיר לבית ספר בלי תחתונים, פשוט לא לבושה כמו שצריך. המקרים האלה הם מקרים שמדווחים לקצין ביקור סדיר, שמיד מזהה, מעבר למקרים שמצריכים גם התערבות של הרווחה, שמזהה איזהשהו קושי, ובעצם הילדה הזאת נכנסת לתוך ה-SYSTEM, או ילד כזה נכנס לתוך המערכת. והיא מקבלת את השרות במועדונית,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 20 -

ואחר כך במועדונית המתבגרים, ואחר כך במועדון או בעירוני קריירה או בכל מסגרת אחרת שצריך, ובעצם מקבלת איזהשהו סוג של ליווי. ההגיון הזה של להבין שהבעיות מתחילות בגיל 5 ולעשות את החיבור שבין הביקור הסדיר לקידום נוער הוא הגיון מאוד נכון בעיני, והוא הועתק בהרבה רשויות.

מר וולנד:

יש לכם קשר עם צעירים שהיו בני נוער ששמרו על קשר?

גב' זיוה גבאי:

כל הזמן.

אני הסתכלתי על הסרט הזה עם כל כך הרבה נחת. הסרט צולם לפני משהו כמו 4 שנים, אולי אפילו יותר, וכמעט כל בני הנוער שמופיעים כאן הם בוגרים. הילד שדיבר על תכנית היל"ה- הוא היום לומד במכללה. תמיד קראתי לו ראש הממשלה הבא, הוא כבר סטודנט. הנערה שדיברה- לומדת גם כן, החבר'ה של חוצה תל-אביב הם בצבא. יש שם אחד שהלך לצבא והצבא שחרר אותו מהר מאוד, אבל הרוב בשה"כ ממש....

מר להט:

הבחור שראינו בסרט עשה רושם מאוד,

גב' זיוה גבאי:

הוא ילד בסיכון בכל,

מר להט:

מה הביא אותו למערכת?

גב' זיוה גבאי:

אני לא מרגישה נוח לדבר עליו ספציפית,

מר להט:

אני שואל ברמה העקרונית.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 21 -

גב' זיוה גבאי:

אבל היו לו בעית מאוד קשות, כולל סמים ומשטרה.

גב' אירית רגב:

הוא ישב חצי שנה בבית ולא רצה לחזור למסגרת בית הספר. חצי שנה בבית.

גב' זיוה גבאי:

והוא ילד עם יכולות מדהימות, אפשר היה לראות את זה בסרט. הוא ילד בסיכון בכל קנה מידה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הנושא שאנחנו עוסקים בו זה מסוג הדברים שאנו צריכים להבין שיש פה שני צדדים: ראשית, מי שמכיר את המציאות ומסתובב בתל-אביב-יפו יודע שאחרי שראינו את הסרט וישבנו כאן ודיברנו – יש לנו ילדים ונוער שלא נמצאים במערכת, שאנחנו לא הגענו אליהם, לצורך העניין- או שלא הצלחנו או שלא ניתן להגיע. זה לא משנה למה, יש נערים ונערות בגילאי חינוך שמסתובבים ברחובות ולא נמצאים בתוך המערכת.

לכן כאשר שולה אומרת- אל תתנו פחות או תנו יותר, כולם צודקים, איך אומרים- צריך גם מי שכל הזמן יגיד לנו, ולכן אני מברך על מה שאתה עושה שולה בעניין הזה, ללא ספק.

בצד השני ישנו מה שנתן שאל, ובעצם שכעירייה, וכאן אני אומר את זה לא על העירייה בזמני אלא עיריית תל-אביב מהרבה מאוד שנים. עיריית תל-אביב לפחות מהימים של ציפי ומעלה- היתה לה גישה של לפתח את השרותים האלה, והרבה מאוד פעמים גם בתנאים שבהם המצב הכלכלי לא היה משופר, ועדיין לעמוד על קיומם של השרותים, ולמצוא את הפתרונות לבני נוער, ומשתמשים בכל מיני- רצף השרות, החיתוכים וכו', איך לחנוך לנער לפי דרכו ולמצוא את הפתרון שיהיה מתאים לכל נער ונער. על זה יש את השאלות שעלו כאן לגבי העובדה שבמדינת ישראל גם ילדים נכנסים לתוך כל מיני קבוצות טיפול והתייחסות, קודם כל בתחום של החינוך ואחר כך העניין של הרווחה, ואחר כך משרד העבודה והרווחה על כל המערכות שלו, כי למשל יש לנו בתי ספר של "מפתן אלון" לדוגמא, שהוא בית ספר של משרד העבודה והרווחה ולא של משרד החינוך. וכך הנסיון הוא למצוא את הטיפול המתאים לילדים, והחכמה היא בסופו של דבר- האם באמת אנחנו מצליחים להיות תחליף לאיזהשהם בעיות שמונעות מילדים, מצד אחד להידרדר לפשע, ומהצד השני לתת להם את הכלים כדי להשתלב בחברה, אני לא אוהב את המילה- הנורמטיבית, להפוך להיות אזרחים שווים זכויות ומועילים בחברה. אז בחלק אנחנו מצליחים ובחלק אנחנו לא כל כך מצליחים. וללא ספק, על הרקע של השאלה שלך, אז עיריית תל-אביב - יפו באמת משקיעה

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך 1 ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 22 -

דברים שלא מקובלים בערים אחרות, כולל הפנימיות. דרך אגב, לא בהכרח, הפנימיות לא היו חלק מ"אכפת", זה עניין שעשינו אותו כחלק מאיזהשהו שינוי. הם היו חלק ממערכת החינוך של עיריית תל-אביב, ומסיבות של התייעלות, שליטה, לא משנה, מצאנו את הפתרון הזה. אז אני קודם כל רוצה לברך ולהודות על ההצגה, לחזק את ידיה של שולה. והרשו לי לפני סיום להיפרד באופן רשמי מזיוה. עוד ניפרד ממך, אבל מצאתי לנכון. זיוה הולכת להיות מנהלת אגף הרווחה של העיר חדרה, למי שלא יודע.

גב' אגמי:

אני קצת מודאגת. חדרה קולטת את כל העובדים שלך.

ראש העירייה מעניק שי לגב' גבאי.

מחיאות כפיים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כתבתי לזיוה הקדשה וכתבתי- לזיוה שאכפת לה.
תודה רבה ובהצלחה.

גב' זיוה גבאי:

תודה רבה.

גב' אגמי:

נתן, אני מסתובבת בלילות, ופעם אני אקח אותך למקומות בהם נמצאים המועדונים, שתסתובב אתנו.

רון, א. אני רוצה להודות לך על כל התמיכה באמת במחלקה, ואני יודעת שזה חשוב לך. התחלנו את זה בתקופה של ציץ' נכון? זה התחיל עם המון רגישות, ואני נורא שמחה. אני מאוד שמחה לשמוע. חשוב לנו גם לראות איך אנחנו מתפעלים את המועדון של קרית שלום, איך מוצאים תקציב, באמת לראות גם שם איך אנחנו מצילים את המצב, וכמובן להיות מעורבת בדיונים הפנימיים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 9
מתאריך ו' ניסן תש"ע (21/03/2010)

- 23 -

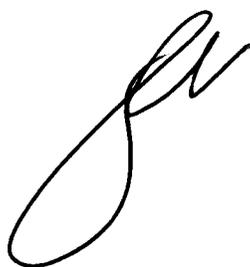
מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את תעורבי בדיונים, ואנחנו נשקול איך אנחנו עושים את זה, אנחנו נבדוק מה אנחנו יכולים לעשות. בשנת 2010 כנראה במציאות התקציבית העכשווית לא נצליח. נחשוב איך ואם אפשר ל-2011.

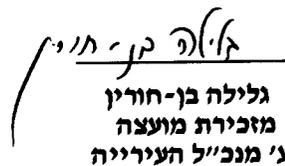
גב' אגמי:

תודה רבה.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת מועצה
ע' מנכ"ל העירייה